בסוד שיח

מה מסריח את ראשי הרשות המודיעין בישראל?

התחקיר הזוועתי של בן כספית ב"מעריב" על עסקיו של יוסי גינוסר עם יאסר ערפאת ואיש אמונו, מזכיר ראש שיר – פשוט מצמרר. ומכיוון שמקור האינפורמציה של בן כספית יודע, ואין זה אלא שהוא למעשה, עד לשלב - מסויים, של יוסי גינוסר, קשה להאמין שישנן בכתבות הללו אי־דיוקים משמעותיים.

אם עו"ד חנן ב־אור היה בבעליו של יוסי גינוסר, או כל אדם אחר בעל אופי־נמצה פוליטית ימנית, כלי התקשורת לא היו יושלים למסך בפרשה הזאת רמזים עבים על בגידה, חתכי הכנסת של השכאל היו מכים בו ללא הפוגה שכן, אל־נא באמת, מדובר בשקיות־זהב בסך לאומית, שארגה מנוחה למוח לנתק, בין השאלה המסריחה מי עזר מסרנו ורמתו של יוסי גינוסר, מראשי השב"כ לשעבר ויועצם של ראשי ממ"שלות – רחוץ במישור המדיני לקראת ויתורים, על רקע עסקי או אינטרסים אישיים אחרים?

שלא ברצוני, הייתי עד לשיחה של קציני מודיע"ן, שצר־סנו את המתנים עליהם ונדהמים מדיעיניים אחרים, כמי שמדהגים מהיכן אחז של הפרשה הזאת, שלא אוזכר כלל בתקשורת. גם לא ב"מעריב".

וממה הם מדאגים? בהכירם את הפרופיל של יאסר ער־פאת ובין היתר את מידת חשדנותו המופלגת, מה שאיפשר רה־לו להיקשרד עד כה, הם תמהים מה היה המעשה, מה היה המחווה של יוסי גינוסר כלפי ערפאת, רב מרמזים שפל, שבנה ביניהם את האמון עד לדמות כזאת של הסכמה עיוור רת, להפקיד בידיו, של יהודי, איש שב"כ לשעבר, את הסר דות הנאמר כמוסים שלו ושל "שר הכספים" שלו, מזמר ראשי?

אין ספק שאם מקרה כזה היה נופל לידיו של יוסי גינ סר בהיותו בשב"כ – זו היתה השאלה הראשונה שהוא היה שואל את עצמו, ומבקש לעצור לאלתר לחקירה את האיש שוכה למלכות בתוך מרמזים ונוכלים.

זוהי שאלה קשה ומסקרנת, ואמנם כן, יש לראשי יחידות המודיעין בישראל את כל הסיבות המוצדקות שבעולם לבקש לחקור מה קרה כאן.

שמעתי כבר תירוצים, כי פרשאת הראשיד היפשו יהודי נקי מכל חשד שיפתח להם את שערי הבנקאות וילכלך אותם את ה"סריקים" הבכספים של הפלגת המרעבי. זהו תירוץ טוב לעקרת־בית מעופלה עליה. ראשיד המטולה, יכול בקלות לאתר ים של יתצדים להשקעות באוסטריה, בצרפת ובא חיץ, שישמוך לעבוד עם פלשתינים בדמעה ובפחות עמלות שגבו ממנו הישראלים.

למני הכל, במקרים הללו, עומדת במוקד העניין שאלת האמון. האמון בין השותפים חייב להיות מוחלט ויש לבקש את הכסף, מה הביא רוצחי־יהודים־בכל־גיל, לתת אמון שכזה ביוסי גינוסר?

זוהי השעה לתבוע מהיועץ המשפטי לממשלה, מר אלי־קים רובינשטין, וכן משר המשפטים, מאיר שטרית, שיקר מו לאלתר את חוק הסוכנים הזרים. לא ייתכן, עם כל הכבוד, שמדינות אידיוטי יעודדו כאן בכספם מהלכים מדי־ניים באמצעות ענפי השכאל למיניהם. מדובר בדרבה כסף, ומגיע שלב שמתעברבבים התועמים ואין אתה יודע אם המד לך הוא מדיני, פסיכיטי, מהדי, או רצון לשרת אדונים בת־מדה לכספם.

ד"ר יוסי ביילין, שמעון פרס ואנשים הנהנים מהקצבות ותרומות של גורמים מזרע למדינת־ישראל, חייבים להבהיר על כך. מיהו הנותן וכמה הוא נותן. אם בן כספית היה יודע מה עושה בריוק הגברת עם הפיאה־הנוכרית, "יהדית למען השלום", שגראזה לא אחת ב"פוטוליטיקה", עם כספי הת־רומות שהיא מקבלת מאידיוטי, הרא היה מפרסם פתבה מעו־רדת עניין, וכולנו היינו שואלים את עצמנו, אם ככה אנחנו רוצים שתתנהל הדמוקרטיה במדינת־ישראל.

מי שבוחק חשדות בליכוד על האופן שבו נבחרו כמה מד־מעמדים לבכנסת או כיצד זעלו כמה מ"עסקני השמחה" אינו מסתר מלבוחק, כיצד מנסים לגייס תפיסת־עולם מדינית פרא־אידיוטית.

מותר לי להשתי שכמה ממדינות אידיוטי שהיו שותפות בתקופת השואה להשמדת יהודים, בשתיקה או במגיעת הצ־לתם – מעוניינת בחיסולה של ישראל עליידי צמצום נבר־לותיה הקמתה של מדינה פלשתינית, שתשמש ראש חץ לכל טרוף אוסלמי. ומי שיחשוד בי שמא נפלתי על הראש בהעלותי חשדות מזוהות שכאלו, כלפי מדינות נאורות כמ־דינות אירופה – חייב לשאול את עצמו האם מדינה כמו צר־פת, למשל, שסיפקה כמדים נרעיניים לעירואק, לא ידעה לשם מה הם נועדו ועגד מי.

בעבר פרסמו בעיתונות הבינלאומית שמות של חברות שסיפקו ותשרים אסטרטגיים גם לאידן וגם לעיראק. קשה מאוד להאמין, כי החברות הללו ייצאו את הסחורות הללו ללא ידיעת הגורמים הרשמיים בארצותיהן.

הכל חייב להיות פתוח וגלוי ובמסקה הנרדע אפשר להס תפק בהעברת כל המידע של ועל הסוכנים הזרים לוועדת שרים או ועדת מגב"לים.

אגב, כלום נתתם את לבכם לעובדה עד כמה מהר תנקה התקשורת את סיפור הפרס הכספי שהעניק שמעון פרס לשגרירת גרמוניה בישראל ובעלה, פרס שנדף ממנו ריח פינולים מכל זרה אפשרית? לא יזיק לימין אם יעמדו לצדו כמה תחקירנים רציניים שיבדקו מה נעשה ב"חב־רות" השמאל שראשיו תמיד מגלגלים עיניים לאל הצדק והיושר.

הסיפור של מירי

מירי אמיתי ולבית בתנה, נולדה בגבעת השרון ומשנגמלן בכ"ב תמוז תשכ"ה, ביום שני כ"ב מרחשון תשס"א באשר נסעה מכפר־דרום ללמד באולפנא בנווה־דקלים, פגע בה מטען של מרגמים שפלים פגיעה ישירה, והיא נהרגה עם גבי כי סתן ה"ר. היא נטמנה בעפרה שבחבל בנימין. היתה נשואה לזייד אמיתי שיחי' ולהם בית מלא בשמחת ילדים ה"י.

רק בימים אלה ממש הגיע לידי, מתנה מחבר, "הסיפור של מירי", ושראה אור בעידודו וסיועו של הרב יוסף אלב סקה, והוא מספר את סיפורה המאוד ייחודי. היא היתה אם, רעייה ובת, המבקשת להתקדש בקדושת־ התורה ולעלות במעלותיה. מירי משכה גם בעט־סופרים ובין היתר חיברה "תפילה על הבעט". לא הייתי מהסס לצדף אותה לסיפור התפילה שלי.

"אלקי, עזור נא לי
למגר הבעט מלבבי.
חיים אצליים תן לי לחיות,
ובשלום עם כולם להיות.
בלב סהור לעבוד,
ובהפנמת
"כל מאן דעביד רחמנא"–
להבין שכולם רק שליחים,
למלא את רצונך, אלקים.
גם מן הכאב להפיק את הסוב,
ולוחש עד כמה אתה קרוב.
זכני להידבק בדרכיך,
ובסהרה פנימית לאהוב את ברואיך.
לשלוט תמיד על הפולשת,
בימים של אוד ובשעות קשות.
חנן ורחום אתה, אלקים,
ראה, לא שאלתי עושר וחיים,
אלא לעבוד באמת כל חיי,
רק דבקני בך, אלקי".

"איזה נוף יפה" – קראו, ועלתה בסערת־אש השמימה.

יצא דרך החלון

הרה"ק רבי יחזקאל שרגא משינאווא, בנו של בעל "דברי חיים" מצאנז ז"ע, לא היסס להטיף מוסר גם לצדיקים שחיו בדורו, כאשר ראה משהו שאינו על־פי ההלכה. וכך סיפר הגה"ח משפיעסק, הנ"ל בשם סבו רבי עקיבא רבינוביץ' שליט"א, ביחס להילולא של בעל "דברי יחזקאל" הרה"ק משינאווא שחל ביד' מבחר.

"כאשר ביקר הרה"ק משינאווא אצל הגה"ק רבי אריזיקל מזידיק שוב ז"ע, ראה כמה הבדים בהנהגותיו שלא נראו בעיניו והוא אמר לו לתקנם. לאחר מכן בשוחחו ביניהם, שמע על־כך אביו, הרה"ק מצאנז ז"ע, ואמר לו מה עשית, לאיש קדוש כזה הספות מוסר? עליך להזהיר נעליך, לקבל על עצמך נדיפה ולשוב אליו ולפייסו!

אכנם הוא עצמו, הרה"ק משינאווא, סבר שנהג כראוי ולא מצא כל פגם במעשה, והאמין כי אין להודיע מאמירת דברי־מוסר אף לצדי־קים הגדולים ביותר, אלא שרצה לקיים גם את דברי אביו. הוא נסע לזידיטשוב להשיבה באב, וכשהגיע לשם, חלץ את נעליו.

כשנכנס לבית המדרש הבחין שהבסא עליו ישב הצדיק גבוה יותר מהמותר על־פי ההלכה והעיד לה בבוד הרב, הבסא גבוה מהמותר על־פי ההלכה.

ה"שינאווער" היה איש הלטה כמלוא מוהן המלה. גם לאביו לא נמנע מלומר מוסר. קרה הדבר מצאנז ז"ע דיבר בסעודה של־שית נגד מתנגדיו (חסידי הדו־ן), "ספק הבן, ה"שינאווער", על השולחן וקרא "ל־שון הרע". "לשון הרע". בשמעו אביו כך, אמר: מי שרפק על השול־חן שלא ידבר על מפתו ביתי' מכיוון שרצה לקרים מצוות כיבוד אב, הן שלא ידבר על מפתו ביתי' מכיוון שרצה לקרים מצוות כיבוד אב.

יצא את החדר דרך החלון, כדי שלא לידבר על מפתו הדלת.

"בגין "המחלוקת הידועה בין הרה"ק מצאנז לבן מתנגדיו, שוכנעו חכמי המקובלים שבארץ־ישראל להכריז עליו חרם והם עשו זאת ליד הכותל המערבי. משמשע על כך הבן, ה"שינאווער", הבין כי אין זה ענין פשוט, שהרי אם כך, אסור לו לעמוד בדלת אמותיו של אביו – ענין פשוט, שהרי אם כך, אסור לו לעמוד בדלת אמותיו של אביו – קם ונסע לארץ־ישראל, כדי להסביר למקובלים את עמדתו של הרה"ק מצאנז. לאחר ששוחח עם המקובלים הסירו את החרם, משום ששכנע־ עו שמדובר בצדיק אמיתי שכל מעשיו וכל כוונותיו אך ורק לשם שמים, וכי מוטב שלא יתעברו במחלוקת.

"להרה"ק מצאנז ז"ע היו טענות על מותנתו הרה"ק רבי אליעזר"ל מדיזיק ז"ע על כך שלא סיים לו באותה מחלוקת. תמיקה גדולה היתה לו גם על הרה"ק בעל "אמרי נעם" ז"ע, על שלא הבשתיל לצדו באותה מחלוקת.

"רבי הקדוש בעל "אמרי נעם" הודה לבניו לא להתערב במחלוקת יצדיק, ע"ז, שתהא לכם "גולת". ובענין הגזלת סיפר ה"אמרי נעם" לבניו:

ויהי היום והאריה היה רעב מאוד, לאחר שעברו כמה ימים ולא בא אוכל לפיו. האריה חיפש קדבנות לטרוף, אולם, מכיוון שהוא סלך החיות, לא רצה לטרוף סתם כך, ללא אסתלא. לפיכך, חיכל תחבולה.

מצא האריה את החמור ישאל אותה: חמור, אמור לי, האם נדף לי ריח רע מהפה השיב החמור: כן. נתקצף האריה, הרי שקבל את בשלמות, קם עליו ואכלו. לאחר מכן פגש האריה את הפרה ישאל אותה את אותה שאלה. ידעה הפרה את סופו של החמור והשיבה בשלילה. בעם האריה הביבד את מלכה לשקר לית דינק עליה והיתה לו לבמה סער רות. לבסוף פגש את השועל, הפיקה שבחות. שאל אותו האריה, אמור לי שועל, כלום נדף ריח מפיו השיב השועל: "מחל נא לי המלך אולם אני מצטנן וסובל מנזלת אינני יכול להריח מאומה. סיים ה"אמרי נר עם": אף אתם בני היו אתם כאותו שועל וכך תבריחו עצמכם מן הכר חלוקת.

"מאחי מורי ורבי ז"ע, הריני כשרת משכבו, שמעתי את המעשה שיסופר כאן, שאותו שמע לפני כשבעים וחמש שנה או יותר, בהיותי בוחר בעיר, כשפרשת המחלוקת (באנדרדין) היתה הוחמת. אודני אבי מורי ורבי פגש את אחד החסידים הוקפים ושאל אותו בענין המחלוקת קת הזאת לא היה מוכן לומר מלה. סיפר החסיד הוקף: הייתי אצל הרה"ק מצאנז ז"ע בימי המחלוקת, וראיתי שבכל־יום הוא ניגש לאר רון הקדוש פותח אותו ואומר: מה אני רוצה מהבנים של הרה"נעק"ז אך מה אעשה ומבריחים אותי מן השמים. כך אמר בכל יום ליד ארון הקר דש. כששמע החסיד כך הבין שמדובר בענין שכל־כולו לשם־שמים ואין לו ולאחרים הבנה בו, ומני אז קיבל על עצמו שלא להתעניין כלל באותה מחלוקת.

"אנשים אינם מבינים כלל מהי מחלוקת בין צדיק־אמת, ואין ספק אשר יש להם בזה מחוסן עמוקות. ובענין מחלוקות בין צדיקים, מובא בספר תולדות־אדם לרה"ק, רבי שלמה לייב מלנשמנץ ז"ע, מגדולי התלמידים של "החוזה מלובלין" ("החוזה הקדוש": חולל אמרו דוד שבין דוד בא – קטנדריא בין תלמידי־חכמים. והקשה רבי שלמה לייב: מהי השייכות בין זה לזה. בין בראת משיח לקטנדריא בין תלמידי חב־מים וכי משום שבן דוד בא צדיכה להיות קטנדריא בין תלמידי חב־מים אלא, ביאר עליפי מאמר חז"ל, שבשעה שהאשה יולדת אבריה מתפרקין. ואיתא בזוהר הקדוש, שתלמידי החכמים נקראים "אבריה דשכינתא". לפני הלידה – יהא מצב של "אבריו מתפרקין" ועל כך יש פירוק וקטנדריא בין תלמידי החכמים. וסיים: תלמידיהם של תלמידי החכמים צריכים להיזהר שלא להתערב במחלוקת, לפי שיש בזה עניינים עמוקים ונסתרים ולמעלה.

מתוך ספרם של בני ברק

עורכת המוסף: נעמי גולן